

Bogár László: Zé terv

2026 február 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az európai integráció, amelynek ez a történelmileg legutolsó megjelenési formája, amit Európai Uniónak hívnak, ugyanúgy amerikai birodalmi projekt, mint a NATO, az egyik a megszállás hatalomgazdasági, a másik a katonai intézményrendszere.

A vészforgatókönyveket gyakran nevezik B tervnek, miután a dolgok „normális” menetét automatikusan A tervnek véljük. A Z eléggé a vége felé van az ábécének, de most egy bizonyos „Zé” (ami diszkréten az ukrán elnök nevére utal) terv kavarta fel az amúgy is éppen elég zavaros „vizét” annak a „valaminek”, amit az Európai Unió uralmi struktúrái testesítenek meg. Ez az uralmi struktúra ugyanis annak érdekében, hogy Ukrajna 2027-ben már mindenképpen az Európai Unió tagja lehessen, létre akarja hozni a „részleges tagság” intézményét. És mivel ennek megteremtéséhez az európai integráció elmúlt közel hetven évének egész szellemi koncepciójával kellene radikálisan szembefordulni, így roppant izgalmas, kalandos id?kben lesz részünk, megcsodálhatjuk e konstrukció módfelett „kreatív és innovatív” elképzeléseit.

Nekünk, magyaroknak ez azért is lesz egzotikus kísérlet, mert ennek a módfelett kreatívnak ígérkez? „projektnek” a legf?bb strukturális akadályát éppen Magyarország jelenti. Mármint persze az Orbán Viktor által vezetett Magyarország, és ez itt a bökken?. De még miel?tt ennek a rendkívül izgalmas tervnek a részletes kifejtésébe belekezdenénk, érdemes rögzíteni, hogy nincs különösebb aggodalmunk Ukrajna európai uniós tagságát illet?en, mert mire ez valóban bekövetkezne (ez akár 2027 is lehet persze), addigra már nem lesz sem Európai Unió, sem Ukrajna. Szigorú értelemben véve Ukrajna már ma sincs, és történelmileg nem is volt soha, vagy legfeljebb abban az értelemben, ahogy, mondjuk, a Felvidék létezik „önálló” országként.

Ahogy mondani szokás, ebben a világban a legtöbb dolog, így Ukrajna is csak azért látszik létez?nek (miközben nem létezik csak „fennáll”), mert „csinálva” van, vagy ahogy a globális beszéd-hatalmi angol nyelv fogalmaz, „manufactured”. Kiindulni mindig csak abból tudunk, hogy a második világháború befejez?dése óta Európa megszállt kontinens. A nyugati felét az amerikai birodalom tartotta megszállás alatt, a keleti felét pedig a Szovjetunió fed?néven futó orosz birodalom, akivel a „nem létez?” világer? egy darabig elhitette, hogy akár világbirodalom is lehet, ám aztán csapdába csalva nagyjából ugyanúgy elbánt vele, mint Hitler Harmadik Birodalmával.

Az európai integráció, amelynek ez a történelmileg legutolsó megjelenési formája, amit Európai Uniónak hívnak ugyanúgy amerikai birodalmi projekt, mint a NATO, az egyik a megszállás hatalomgazdasági, a másik a katonai intézményrendszere. A birodalom uralmi struktúrái a kereskedelem, a pénz és a média „soft” fegyvereivel totális gy?zelmet arattak a Szovjetunió felett, így az „új” Oroszország ismét félgyarmati sorba visszacsúszó kifosztott periféria lett. Ám az orosz és német elitek egy része, ugyan kissé megszeppenve Alfred Herrhausen 1989-es birodalmi likvidálásától két évtizeden át folytatott egyre ígéretesebb együttm?ködést az amerikai birodalmi függés semlegesítésére, amihez jó eszköznek tekintették Kína egyre intenzívebb bevonását is ebbe az így eurázsiaivá váló komplexumba. Az amerikai birodalom számára egy ilyen eurázsiai együttm?ködési rendszer végzetes csapás lett volna, így azért tette katonai platformmá ezt az Ukrajna nev? térséget, mert ez látszott a legalkalmasabbnak arra, hogy addig provokálja Oroszországot, amíg sikerül egy végtelenített és az oroszok számára végzetes er?forrás-szivattyúval újra függ? helyzetbe hozni. De mivel ez a projekt kudarcba fulladt, így Donald Trump személyében az a domináns birodalmi áramlat testesül meg, amely most üzleti ajánlatot tesz az oroszoknak és lényegében Kínának is, hogy egyesült er?vel osszák fel és fosszák ki a világot, benne Európát és persze ezt az Ukrajna nev? térséget is.

Az Európai Unió természetesen nem tudna tényez? lenni ebben a játszmában, ha nem kapna folyamatos meger?sítést azoktól a birodalmi t?kestruktúráktól, amelyek nem tudnak és nem is akarnak beletör?dni abba, hogy Oroszország nem válhatott korlátlanul kifosztható er?forrásmez?vé. Csakhogy az Európát az elmúlt hetven év során meghatározó német–francia tengely, pontosabban az ezt ma képvisel? uralmi struktúrák látványosan elbukóban vannak. Orbán Viktor Magyarországát ma egy olyan német–francia tengely és az ezt megjelenít? uniós uralmi struktúra akarja útban lév? akadályként eltávolítani, amelynek társadalmi elfogadottsága soha nem látott történelmi mélyponton van.

A helyzet azért kezd egyre szürreálisabbá válni, mert miközben az Európai Unió uralmi struktúrái – ahogy eddig is, úgy most is a demokratikus értékekre hivatkozva bírálják egyre durvábban Magyarországot – az európai integráció eddig legalább formálisan betartott elveit semmibe véve kívánják megdönteni a számukra, pontosabban megbízóik számára „útban lév?” magyar kormányt. A demokrácia semmibevételével azonban kissé elkéstek, mert az Amerika, Oroszország, Kína által felépül? háromtest birodalom világossá tette, hogy a liberális demokrácia hazug világának ezennel vége, és a nyílt birodalmi er?szak válik a meghatározó globális szervez? elvvé. A hármuk között felosztott világban az és úgy fog történni, ahogy és amiben ?k hárman megegyeznek. Mivel egyezségük

legfontosabb eleme a világ felosztása, és ennek nyomán ez a közép- és kelet-európai térség amerikai birodalmi jóváhagyással üzemel? kínai–orosz protektorátus lesz, vagyis az itt lév? országok uralmi struktúráit ?k határozzák meg.

Így aztán fájdalom, az ukrán EU-tagságról, és e projekt „demokratikus kiterjesztett valóságaként” Orbán Viktor hatalmának megdöntése tehát érdekl?dés hiányába elmarad.

A szerz? közgazdász

Bogár László - www.magyarnemzet.hu



Ajánló